HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לרבי זירא לי אפשר לברר איסוריה. דהא שתיהן נתלכלו: **לרב נחמן איקבע איסורא.** מעיקרא ומייב: **ר"מ** (ד) **מחייב.** משום שחוטי חוץ אף על גב דאיכא למימר שמא לא אכל חלב ואפשר זה חוזין הוא דלא בעי קביעות לאיסור: **וחכמים פוטרין.** דלא איקבע איסורא דשמא חוזין הוא: **ואמאי.** אלטעמא (ו) דלא אמר לו ר' מאיר (ז) היא הוה ליה למימר (ח) דאשמעתיה דר' אליעזר היא דאיכפת ליה משום דממילא הוה מצי ידע: **אמר** (ט) **רבא** (י) **כו'.** אף על גב דאמרי לעיל פטור דבעינן שתי חתיכות לאו דברי הכל אמרי דהא ר' (יא) אליעזר מחייב כיון דאמר דמתנדב אדם כו' ולימא למימר חוזין לעזרה מייתי הכא ודאי מיחייב הוא ובא לידי ספק: **מתנדב אדם כו'.** טעמיה דר' (יב) אליעזר בגמרא מפרש בפרק בתרא (לקמן כה.): **אמר רב אשי.** הא דבעינן מקצת איסורא לרבי אליעזר אליבא דבבא בן בוטא קאמר דאמר (יג) בפרק בתרא (סז) שהיה מביא אשם תלוי בכל יום חוץ ממולאי יום הכיפורים אמר המעון הזה אילו מניחים אותי הייתי מביא אלא אומרים לי (כו') המתן עד שתיכנס לבית הספר כלומר המתן עד למחר שיש מקצת ספק שמא חטאת היום לאבל מולאי יום הכיפורים אין נאוס בכך דהא כיפר עליו יום הכיפורים על ספקו דלמחרינן בפרק בתרא (סז) חייבי אשמות תלויין שעבר עליהן יום הכיפורים פטורין ואליבא דהאי בעינן מקצת ספק כגון חתיכה אחת אפילו לר' אליעזר אבל רבנן דפליגי אדר' אליעזר בפרק בתרא (סז) דאמרי אין מביאין אשם תלוי אלא על דבר שזדונו כרת ואי מייתי הוי מכניס חוזין לעזרה הכא נמי פטרי דדוקא בעינן (יד) כדקרינן מלוות: **וכן אם אכל נבלה.** את השייה או עורב מייב ישראל הואיל ונשעה שאכל הוה חתיכה משתי חתיכות: **פטור.** לדיליה ב' חתיכות: **ורבי מחייב.** דלא בעי ב' חתיכות: **ואם השייה במזיד.** שהיה יודע שספק הוא: **חייב.** אשם תלוי אקמייתא דבשוגג הואי ומשתי חתיכות הואי: **פטור.** דבשעת שוגג לא הוי שתי חתיכות:

מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום. (טו) בבוטא דתנן אלא אומרים לו המתן עד שתכנס לבית הספר ת"ר היו לפניו שתי חתיכות אחת של שומן ואחת של חלב בא ישראל ואכל את הראשונה בא עובד כוכבים ואכל את השניה חייב וכן כלב וכן עורב (יז) בא עובד כוכבים ואכל את הראשונה (יח) בא ישראל ואכל את השניה פטור ורבי מחייב אכל את הראשונה בשוגג והשניה במזיד חייב הראשונה במזיד והשניה בשוגג פטור ורבי (יט) מחייב אכל שתיהן במזיד פטור מכלום (כ) שתיהן בשוגג (כא) שניהן חייבין השני לא מן הדין אלא שאם אתה אומר פטור קבעת את הראשונה בחטאת ומנו אי רבי מן הדין ומן הדין הוא (כב) אי רבנן משום דלא נקבע ראשון בחטאת נימא ליה לשני אייתי חולין לעזרה אמר רב אשי ר'

(ט) איתיביה אביי. כל הנך פירכי מצי למיפרך לעיל לחייא בר רב: **השוחט אשם תלוי בחוץ ר' מאיר מחייב.** ואף על גב דר' מאיר קאמר לקמן פרק המדיח (דף כג.): אם נודע לו ספיקו יצא ויראה בעבר דהוא יוצא לחולין הכא מיירי קודם שנודע לו דעדיין שם אשם עליו: **וחכמים פוטרין.** לאו היינו חכמים דלקמן דפליגי עליה דרבי מאיר פרק המדיח (ג"ז שם) דאמר יראה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה דאם כן הקדש גמור הוא ומייתי עליו בחוץ אלא חכמים היינו כר' מאיר ועדיפי מר' מאיר (יא) ופטרי אפילו קודם שנודע לו:

באנו למחלוקת רבי אליעזר וחכמים כו' מאי אירא כי אבלה אפי' כי לא אבלה נמי דהא תנן ר' אליעזר אומר מתנדב כו'. ואם תאמר מאי פריך אין הכי נמי מתנדב אבל הכא הוא מחייב אשם עבור חטאו וקמ"ל צריך שיביאנו ולא קשה אמאי לא פריך ליה לעיל על ההיא (יב) דר' אליעזר אמר כוי חייבין על אכלו אשם תלוי ויש לומר דהכי פריך מאי אירא כי אכלה כו' פירוש על כרחך האי ר' אליעזר דהכא לאו היינו רבי אליעזר דכוי דאם אשם לן מן קא משמע לן רב נחמן אלא לעיל גרס רבי אליעזר והכא גרס ר' אליעזר דהוא בר פלוגתיה דרבי יהושע וכן מוכח הסוגיא (יג) מעמיס אשר פירשתי ולכך פריך הא דאמר דבתחיכה אחת מחייב רבי אליעזר אשם תלוי מנא לך הא לא משכחת דרבי אליעזר לא מצריך שתי חתיכות אלא מטעמא דאמר (יד) מתנדב אדם אשם [תלוי] בכל יום ומשום הכי מייתי אפילו בחתיכה אחת ואם כן מובה לא הוי ואם כן אפילו כי לא אכל נמי ומשני רבי אליעזר [אליבא] דבבא בן בוטא [קאמר] ובמולאי יום הכיפורים (טז) כדפירש הקונטרס ואתא לאשמועינן דרבי אליעזר סבר דם אם למסורת ומצות כתיב (ולקמן על גב) דלאשכחת דר' אליעזר אית ליה פרק קמא דקדושין (דף יח.): (יז) אם למסורת גבי בנגדו בה ואם כן ליתני אכלה מובה דמצות כתיב בה לא אכלה נבלה מכל מקום על כרחך לא (יח) אייתי הכא מהאי טעמא דסבר דם אם למסורת דאם כן מאי מייתי כמו כן אחריני מובה דסבר דם אם למסורת ואפילו אם למסורת דם אם למסורת סבירא ליה הכא דם אם למקרא מטעם שפירשתי לעיל (יט):

והתניא (כא) שניהן חייבין השני לא מן הדין אלא שאם אתה אומר פטור קבעת את הראשונה בחטאת ומנו אי רבי מן הדין ומן הדין הוא (כב) אי רבנן משום דלא נקבע ראשון בחטאת נימא ליה לשני אייתי חולין לעזרה אמר רב אשי ר'

נמחק: (יז) דאמר לקמן בפרק: (טו) בעינן שתי חתיכות כדקרינן: (טז) ודעדיפי מר"מ. דפטרי אפילו: (יז) ההיא ר' אליעזר אות ד' נמחק: (יח) הסוגיא מטעמא אשר: (יט) דאמר דמתנדב אדם: (כ) יהה"כ גליון דאם לא אכלה לא מייתי נדבה: (כא) לא אתי הכא אות ד' נמחק:

(ו) נכם"ל: ומייתין], (ז) [שיר כב.], (ח) [לעיל יח: שם"ן], (ט) לקמן כה. [וכמיש עז. חולין מא:]; (י) נכם"ל: אלטוס שנים בשוגג. וגי' קרית ספר לתמה"ע: שתיהן בשוגג מבמ"ל אלטוס שנים בשוגג, (יא) כם"ל מלטעה, (יב) ל"ל דאי הוה אמר ליה אשמעינן דר"מ בשיטת ר"א כו' ובכ"ע ב"ש, (יג) כ"ל מתמן ל"ל ר"ס בכ"ר ובכ"ר ומתוכ' וכ"ג בכ"ס בכ"ס"ע, (יד) שיך לעיל, (טו) ר"ל מתנעס דר"ל בבעינן שיהיה נקבע מיסורא עי' בבה"ק, (טז) נכם"ל: אלטוס שנים בשוגג, (יח) נכם"ל מלטעה, (יט) ל"ל דאי הוה אמר ליה אשמעינן דר"מ בשיטת ר"א כו' ובכ"ע ב"ש, (כ) כ"ל מתמן ל"ל ר"ס בכ"ר ובכ"ר ומתוכ' וכ"ג בכ"ס בכ"ס"ע, (כא) שיך לעיל, (כב) ר"ל מתנעס דר"ל בבעינן שיהיה נקבע מיסורא עי' בבה"ק,

הגהות הב"ח

(א) גמ' אתיביה נמצא על שלו טמאים וחייבין בקרבן נמצא על שלה וכו' הא מני ר' אליעזר: (ב) שם אמר רבה. נ"ב גי' רש"י רב נחמן: (ג) שם דאי דבנן: (ד) רש"י ד"ה רבי מאיר היא דמחייב וכו' לאוכל לעזרה אמר אם אשם זה כל"ל ומיכות לו אכל חלב נמחק:

מוסף רש"י

מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום. שאין לך אדם שאינו עומד בספק חטא (מבחים עז.) שבכל יום הוא עומד בספק חטאת ואינו שהכפיר הכתוב אשם תלוי ליקרב ולאכול היכא דהוחזק בספק חטאת בעדים, והאי נמי אדם מהני דכל יומא בספק חטאת קאי (חולין מא:).

רבינו גרשום

לחלק כדאמר לקמן בסיפא דשמעתין; וקיבלה מיניה. ר' עקיבא ולהכי פסקה במתניתין דכלל גדול דהיודע עיקר שבת דהיינו שגגת שבת וזדון מלאכה ואמר דחייב על כל שבת ושבת; ופשט ליה דזולדי מלאכה כו'. ולא קבל מיניה כדקאמ' בסיפא במתניתין הבהמה כשבת אלמא לא קבל'; רב חסדא אמר זדון שבת ושגגת מלאכה אפי' ר' עקיבא סבירא ליה דכגופין דמיין. ואי קשיא לך והא ואילו על כל אב מלאכה של כל שבת ושבת לא תנא הא לא קשיא דכיון דתנא בזדון שבת ושגגת מלאכות דחייב על כל אב מלאכה ומלאכה ה"ה נמי דחייב על כל שבת ושבת דלעולם סבירא ליה דכי גופין דמיין וכי בעא מיניה שגגת שבת וזדון מלאכות דימים שבינתי' מי הוויין ידיעה לחלק ופשט' ליה דהויין וקבל מיניה ופסקה במתניתיה: אמר רב חסדא מנא אמינא ליה. דאפילו ר' עקיבא סבירא ליה דכי גופין דמיין; מדתניא בהדיא הכותב ב' אותיות בתעלם אחת חייב בב' העלמות. דהויא ידיעה ביתים: רבן גמליאל מחייב. כדפרשינן לעיל בפירקין דרבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור אע"ג דהוי ידיעה ביתים לא מפסקא ידיעה לשיעורא ומצטרפי וחייב: וחכמים פוטרין. דקסברי יש ידיעה לחצי שיעור ולא מצטרף שיעורא. קא סלקא דעתא דבן גמליאל כר' עקיבא סבירא ליה דשבתות כגופין דמיין; בשלמא דאיכא דמפסקא ידיעה לדידי דאמינא זדון שבת לחודיה. מיתתרי מילתא דרבן גמליאל אדרבן גמליאל דהא תניא פטור בזדון שבת ושגגת מלאכות דשבת כי גופין דמיין וכיון דכגופין דמיין ולא עשה אלא חצי שיעור כתיבה בשבת זו וחצי בשבת אחר הילכך לא מיצטרפי דפטור ג'; והא דתניא חייב בשגגת שבת וזדון מלאכות. דימים שבינתיים הויא ידיעה לחלק דקסבר הכא לא הויא ידיעה לחלק דאין ידיעה לחצי שיעור אלא מצטרפין וחייב; אלא לרבא דאמר סבירא ליה לר' עקיבא דשבת כגוף אחד הן. דהכי קאמר רבא לעיל ופשט ליה דכי גופין דמיין ולא קבל מיניה אלא סבר כגוף אחד הן; בשלמא הא דתניא חייב משכחת לה בין בזדון שבת ושגגת מלאכות. דהיינו טעמא דחייב בהדיא דשבתות כגוף אחד הן ובין בשגגת שבת וזדון מלאכות דימים שבינתיים הוויין ידיעה והכא חייב דאין ידיעה לחצי שיעור ומצטרפין; אלא הא דתניא פטור במאי מוקמת לה לא בהדא ולא בהדא. לאו בזדון שבת ושגגת מלאכות ולאו בשגגת שבת וזדון מלאכות; אמר לך רבא. מהכא לא מצית יליף דאמינא רבן גמליאל דפטור כר' אליעזר דבריה דאמר במתניתין שבתות כגופין דמיין הילכך לא מצטרפי אלא דאי אמינא דרבן גמליאל וחכמים: אי אמרת בשלמא. האי מודה רבן גמליאל לחכמים דהיינו חכמים היינו רבי עקיבא דרבן גמליאל כר' עקיבא סבירא ליה: היינו דפליגי. באוחרניתא בשגגת שבת וזדון מלאכות דימים שבינתים הויין ידיעה לחלק: דרבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור. וחייב: ור' עקיבא סבר כו': ומודה רבן גמליאל לר' עקיבא בזדון שבת כו'. אלא אי אמרת רבן גמליאל כר' אליעזר סבירא ליה. דר' אליעזר היינו חכמים דקאמר ומודה להו רבן גמליאל מכלל דפליגי באוחרניתא במאי פליגי: אי בשגגת שבת וזדון מלאכה. דימים שבינתים הוויין ידיעה לחלק ורבן גמליאל דמחייב דקא סבר אין ידיעה לחצי שיעור בהא אפי' ר' אליעזר כרבן גמליאל סבירא ליה דאין ידיעה לחצי שיעור: דתניא בהדיא ר' אליעזר (נמי). היינו נמי חצי שיעור בהא נמי חייבי מחייב ר' אליעזר; דתנן ר' אליעזר אומר האורג כו'. אלא ודאי כר' עקיבא סבירא ליה. אמר רבא לעולם כר' אליעזר ומכלל דפליגי בהדא: דתנן הוציא חצי גרוגרות וחזר והוציא חצי גרוגרות בהעלם אחד חייב. דמצטרפין: בב' העלמות. פטור: ר' יוסי אומר בהעלם אחד אם לרשות אחת הוציאן חייב. דמצטרפין לשתי רשויות אין מצטרפין ופטור דרבן גמליאל מחמיר כתנא קמא והכי קסבר בהעלם אחד חייב אע"ג דהוציאן לשתי רשויות. ור' אליעזר סבר לה כר' יוסי דאם הוציאן בהעלם אחד פטור. ובהדא פליגי. בהדיתן מסתברא כרבא אי כרב חסדא: אמר לו ר' אליעזר חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה כו': בשלמא לרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכה. דליכא חילוק מלאכות ובעא מיניה דימים שבינתים מי הוויין ידיעה לחלק אי לא: היינו דקאמר ליה ומה נדה. דהתם בנדה נמי ימים שבינתים הוויין ידיעה לחלק כדמפרש לקמן: אלא לרבא כו'. דאי כגופין דמיין אי לא בעא מיניה וקא אמר ליה ומה נדות איבעי ליה למיתנא דנדות הוו גופין מוחלקין: אמר לך רבא תני ומה נידות. שמואל תני נדה וסבירא ליה כרב חסדא: ולרב חסדא. נדה מאי ימים שבינתים הוויין ידיעה לחלק אית ליה. אמר רבא כגון שבא עליה ושבלה כו'. דבטבילות הוויין כימים שבנתים לחלק על כל ביאה וביאה: בשלמא לרבא. דאמר שבת אי כגופין דמיין אי לא בעיא מיניה דקתני הבא על הקטנות דהיינו גופין מוחלקין: אלא לרב חסדא. דאמר דימים שבינתים הוויין ידיעה לחלק בעא מיניה: אמאי קאמר הבא על הקטנות. ליתני הבא על הקטנה חמש ביאות דאית בה ימים שבינתים לחלק דקאמרן: אין הכי מצי מיתנא ומאי קטנות כל קטנות דעלמא דאם בא על אחת מהן ביאות הרבה חייב על כל אחת ואחת: מתניתא דלא כהדין תנא דתניא אמר ר' שמעון כו': תאמר בנדה. שאין בה הוצאות הרבה עניינין הרבה לא אבות ולא תולדות אלא חייב ביאה בלבד לא אם אמרת בקטנות נדות שהן גופין מוחלקין תאמר בנדה שהיא גוף אחד: א"ל הבא על הבהמה יוכיח. א"ל בהמה הואיל והיא גוף אחד מיבעיא לי כמו נדה אם אינו חייב אלא אחת או על כל אחת ואחת: **סליק פירקא**

ספק אכל חלב כו': (ג)מביא אשם תלוי על כל ספק מאלו. ולכשיודע לו דודאי אכל יביא חטאת. כך על לא הודע שלהם שלא נודע לו שודאי אכל אלא נודע לו שספק חלב אכל אינו מביא אלא אשם תלוי אחד: אם היתה ידיעה ביתים. בין זית לזית כשם שהוא מביא על ידיעה וראיית חטאת על כל אחד כך על ידיעה ספק מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת; כשם שאם אכל חלב ודם ונותר ופיגול בהעלם אחד. שלא היתה בו ידיעה אלא לבסוף חייב על כל אחת ואחת חטאת מפני שהן שמות מוחלקין:

(ג) ע"כ שיך לדף נז ע"ב (ד) ע"כ שיך לדף יח ע"א

עין משפט נר מצוה

(ט) א ממי' פ"ח מהל' שגגות הלכה ד:
(י) ב ממי' פי"ח מהל' מעה"ק הל' י:
(יא) ג ממי' פ"ח מהלכות שגגות הלכה ד:

שיטה מקובצת

(א) ר' אליעזר היא אות ד' נמחק וכצ"ל לקמן: (ב) לברר איסורן איכא: (ג) לדבה ליכא אות א' נמחק: (ד) אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה: (ה) באנו למחלוקת ע"כ צ"ל דתחריוייהו ס"ל דפטור דבעינן ב' התיכות וליכא אלא בהא קמפלגי א' מקבלין הימנו או לא דלר"א מקבלין אותו הימנו ואע"ג דאי בעי לא מייתי ולחכמים אין מקבלין אבל אין לומר דפליגי אם חייב להביאו דיש לו למסורת או לא דא"כ מאי פריך מאי איריא כו' הא נפקא מינה מובה דאילו אכלה הוזקק להביא עליה אשם תלוי ואי לא אכלה אי בעי מייתי ואי בעי לא מייתי אלא תרוייהו ס"ל יש אם למקרא המיפסר ופליגי אי מקבלין ממנו אם הביאו אי לא והשתא שמעינן מהכא דר"א סבר יש אם למקרא ובההיא דכי גרסי' ר' אליעזר כדפי' לעיל. תוס': (ו) בוטא קאמר דתנן אלא אומרים לי המתן כו' לבית הספר: (ז) בא עובד כוכבים ואכל את הראשונה כו' לחייא בר רב דאמר לעיל דיש אם למקרא ה"נ בהא פליגי דת"ר דפוטר סבר יש אם למקרא ובעינן שתי חתיכות והכא כי אכל ישראל השניה לא היה רק חתיכה אחת ורבי מחייב דסבר יש אם למסורת וכן לר' זירא דבעינן ב' חתיכות משום דאי אפשר לברר איסוריה ומש"ה פוטר ת"ק ורבי סבר לא בעינן לברר איסוריה אלא לרב נחמן דאמר דבעינן ב' חתיכות משום דאיקבע איסוריה בשלמא לת"ק א) דפוטר דבעינן קביעות לאיסוריה אלא לרבי מאי טעמא מחייב הא לא איקבע איסורא דכה"ג אמר תלמודא לעיל דלא איקבע איסורא וצ"ל דלרב נחמן ג' מחלוקות בדבר כו' כמו שכתבתי ומיהו צ"ע דלרב נחמן מנ"ל האי סברא דבקביעות תליא מילתא ושמא י"ל דמשמע ליה דתנא דידן ס"ל כרבי דמחייב בכה"ג ולא שמעינן ליה דמחייב בחתיכה אחת ממש אלא בקביעותא תליא מילתא: (ח) בא ישראל ואכל את השניה פטור לרב נחמן דאמר משום דאיקבע איסורא צ"ל דהאי תנא סבר יש אם למקרא ואינו מביא היכא דליכא שתי חתיכות. תוס': (ט) שניהן חייבין והשני לא מן הדין. צ"ל דלהאי תנא ליה הך סברא דפרישנן לעיל אליבא דר' עקיבא דאפילו דיש אם למקרא כיון שהראשון מביא אשם תלוי גם השני מביא דא"כ הוו שניהן מן הדין ועי"ל דהא דאמר ר"א לקמן זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי השני שלא מן הדין קאמר כהך דהכא דר' עקיבא סבר כר' אלעזר ומייתי ומתני. תוס': (י) למימר הא מני ר' אליעזר היא. הא קמ"ל כלומר מש"ה הוי מצטער על שלא אמר ר' מאיר משום דאי הוי אמר ליה אשמעינן דר' מאיר בשיטת: (יא) אמר רב נחמן בר': (יב) ר' אליעזר אות ד' נמחק: (יג) דר' אליעזר מפרש תיבת בגמרא

(יד) ר' אליעזר אות ד' נמחק וכצ"ל לקמן: (טו) לברר איסורן איכא: (טז) לדבה ליכא אות א' נמחק: (יז) אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה: (יח) באנו למחלוקת ע"כ צ"ל דתחריוייהו ס"ל דפטור דבעינן ב' התיכות וליכא אלא בהא קמפלגי א' מקבלין הימנו או לא דלר"א מקבלין אותו הימנו ואע"ג דאי בעי לא מייתי אלא תרוייהו ס"ל יש אם למקרא המיפסר ופליגי אי מקבלין ממנו אם הביאו אי לא והשתא שמעינן מהכא דר"א סבר יש אם למקרא ובההיא דכי גרסי' ר' אליעזר כדפי' לעיל. תוס': (יט) בוטא קאמר דתנן אלא אומרים לי המתן כו' לבית הספר: (כ) בא עובד כוכבים ואכל את הראשונה כו' לחייא בר רב דאמר לעיל דיש אם למקרא ה"נ בהא פליגי דת"ר דפוטר סבר יש אם למקרא ובעינן שתי חתיכות והכא כי אכל ישראל השניה לא היה רק חתיכה אחת ורבי מחייב דסבר יש אם למסורת וכן לר' זירא דבעינן ב' חתיכות משום דאי אפשר לברר איסוריה ומש"ה פוטר ת"ק ורבי סבר לא בעינן לברר איסוריה אלא לרב נחמן דאמר דבעינן ב' חתיכות משום דאיקבע איסוריה בשלמא לת"ק א) דפוטר דבעינן קביעות לאיסוריה אלא לרבי מאי טעמא מחייב הא לא איקבע איסורא דכה"ג אמר תלמודא לעיל דלא איקבע איסורא וצ"ל דלרב נחמן ג' מחלוקות בדבר כו' כמו שכתבתי ומיהו צ"ע דלרב נחמן מנ"ל האי סברא דבקביעות תליא מילתא ושמא י"ל דמשמע ליה דתנא דידן ס"ל כרבי דמחייב בכה"ג ולא שמעינן ליה דמחייב בחתיכה אחת ממש אלא בקביעותא תליא מילתא: (ח) בא ישראל ואכל את השניה פטור לרב נחמן דאמר משום דאיקבע איסורא צ"ל דהאי תנא סבר יש אם למקרא ואינו מביא היכא דליכא שתי חתיכות. תוס': (ט) שניהן חייבין והשני לא מן הדין. צ"ל דלהאי תנא ליה הך סברא דפרישנן לעיל אליבא דר' עקיבא דאפילו דיש אם למקרא כיון שהראשון מביא אשם תלוי גם השני מביא דא"כ הוו שניהן מן הדין ועי"ל דהא דאמר ר"א לקמן זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי השני שלא מן הדין קאמר כהך דהכא דר' עקיבא סבר כר' אלעזר ומייתי ומתני. תוס': (י) למימר הא מני ר' אליעזר היא. הא קמ"ל כלומר מש"ה הוי מצטער על שלא אמר ר' מאיר משום דאי הוי אמר ליה אשמעינן דר' מאיר בשיטת: (יא) אמר רב נחמן בר': (יב) ר' אליעזר אות ד' נמחק: (יג) דר' אליעזר מפרש תיבת בגמרא

(א) לכאורה צ"ל להיפך כשלמא לרבי דמייתיר ניחא דהא מיקבע איסורא אבל לרבנן מ"ט דפטרי הא מיקבע איסורא דכה"ג אמר תלמודא לעיל